

LES ELECCIONS DEL 26-J Convergència Democràtica manté el nombre de diputats, però protagonitza la davallada sobiranista en vots

ERC FA LA PUJA

Esquerra ha sigut la força més votada a gairebé la meitat dels municipis de les Terres de l'Ebre i En Comú Podem, a 8; entre ells, Tortosa i Deltebre

kitat

El principal conclusió és que el vot d'esquerres guanya per molt: En Comú Podem, ERC i el PSC van, en aquest ordre, davant de PP, CDC (baixa fins a la quinta posició) i Ciutadans. També a les Terres de l'Ebre s'ha consolidat el cop d'esquerres que va comportar el 20-D: ERC i En Comú Podem han obtingut més vots que en els anteriors comicis fins i tot en un context en què la participació al conjunt de les Terres de l'Ebre ha baixat en més de cinc punts i ha quedat en un 61,2%, tornant als valors del 2011. De fet, tot i no registrar-se un gran sotrac, s'ha fixat per poc la participació més baixa en unes eleccions generals a les Terres de l'Ebre: alguna cosa hi tindrà a veure que els grans partits espanyols no haguessin sigut capaços de gestionar millor els resultats del 20-D.

La lectura sobiranista diu que el vot independentista ha perdut una mica de pistonada per la davallada de CDC en tots els àmbits: a Catalunya (prop de 70.000 vots menys), a la demarcació (s'han perdut prop de 8.000 vots per la independència) o a les Terres de l'Ebre (de 34.378 sufragis per l'Estat propi a 31.766). A tota la província, CDC ha mantingut l'escó, però ha perdut gairebé 10.000 vots. En una candidatura liderada per Ferran Bel, una de les interpretacions és que fora de Tortosa ha pogut afectar la polèmica sobre el monument franquista de la capital ebreca, si bé resulta del tot imponderable. En qualsevol cas, a Tortosa, CDC ha perdut gairebé 400 sufragis i, com va passar al desembre, ha sigut la tercera força, darrere d'ERC i En Comú Podem, la força més votada a la ciutat o en algun altre municipi

ELECCIONS	Participació		PP		CIU		PSC		ERC		ICV		Altres		
	%	Vots	%	Vots	%	Vots	%	Vots	%	Vots	%	Vots	%	Vots	
TERRES DE L'EBRE															
Congrés 1977	78,0%	5.608	6,7%		8.336	9,9%	16.927	20,2%	3.442	4,1%	12.497	14,9%	37.011	44,1%	
Congrés 1979	66,4%	4.106	5,2%		7.181	9,1%	20.727	26,3%	3.279	4,2%	11.043	14,0%	32.374	41,1%	
Congrés 1982	76,4%	17.624	20,0%		14.708	16,7%	35.634	40,4%	2.486	2,8%	4.544	5,2%	12.825	14,6%	
Congrés 1986	67,4%	17.135	21,0%		24.117	29,5%	28.659	35,1%	1.862	2,3%	3.468	4,2%	6.047	7,4%	
Congrés 1989	65,7%	13.131	16,5%		27.439	34,6%	24.472	30,8%	2.518	3,2%	4.401	5,5%	6.909	8,7%	
Congrés 1993	74,7%	21.062	23,0%		31.294	34,2%	26.060	28,5%	5.715	6,2%	4.948	5,4%	1.812	2,0%	
Congrés 1996	76,8%	20.974	21,6%		31.577	32,5%	35.193	36,2%	4.738	4,9%	3.902	4,0%	313	0,3%	
Congrés 2000	66,7%	20.879	24,4%		29.601	34,6%	26.019	30,4%	4.818	5,6%	1.277	1,5%	1.784	2,1%	
Congrés 2004	77,7%	13.574	13,6%		22.743	22,8%	34.067	34,1%	24.182	24,2%	3.666	3,7%	809	0,8%	
Congrés 2008	73,2%	11.000	11,7%		21.733	23,1%	45.773	48,6%	11.065	11,7%	2.206	2,3%	1.412	1,5%	
Congrés 2011	61,8%	15.039	18,6%		26.459	32,6%	22.653	28,1%	8.148	10,2%	3.814	4,7%	3.024	3,7%	
				PP	DIL	Unió	PSC	ERC	ECPodem	C's					
Congrés 2015	66,63%	9.336	11,15%	14.894	17,78%	1.435	1,71%	13.488	16,1%	19.484	23,26%	16.445	19,6%	6.664	7,96%
				PP	CDC	PSC	ERC	ECPodem	C's						
Congrés 2016	61,03%	10.120	13%	12.156	15,6%	11.405	14,65%	19.710	25,3%	17.608	22,6%	4.978	6,4%		

important governat per CDC, com ara Deltebre. També perden votants a Tortosa el PSC (més de 200) i Ciutadans (fins a 300 vots menys que el 20 de desembre). El PP n'ha guanyat més de 200.

Pel que fa a les altres tres capitals de comarca, Amposta continua sent republicana: ERC hi creix en relació al 20-D en detriment de CDC. Els con-

vergents, a més a més, perden Gandesa i Móra d'Ebre en favor d'Esquerra. Els republicans han sigut la força més votada a 24 pobles, cinc més que el desembre del 2015. Hi afegeixen el Perelló (arrabassat als socialistes) i Masdenverge, Ascó, Móra d'Ebre, Vinyebre i Gandesa, conquerits a Convergència. En Comú Podem és la formació més escollida a 8 municipis (com

en la "primera volta", entre els quals, també Ulldecona, la Sénia o Roquetes), i CDC a 11, la majoria petits (l'Ampolla és el més gran), pels 16 on Democràcia i Llibertat va ser l'opció amb més suports fa mig any. Els socialistes aguanten als principals municipis on tenen l'alcaldia: Mas de Barberans, Sant Jaume, Alfara, Tivenys, Benifallet o Godall. No a tots, ja que, com ja va

passar el 20-D, no només no guanyen a Batea, sinó que són tercera força. A la segona població de la Terra Alta, el PP ha passat a ser el partit més votat en lloc d'ERC. Els populars també guanyen a Caseres i Corbera (amb alcalde sota el paraigua d'ICV) i són segona força a sis poblacions del Montsià: Godall, la Galera, la Sénia, Mas de Barberans, Santa Bàrbara i Freginals.

DESTACAT

El calendari postelectoral

■ L'escrutini s'ha de completar incloent-hi el vot dels espanyols residents a l'estranger. Els candidats electes seran proclamats, i els diputats i senadors podran obtenir les seues credencials a partir del 4 de juliol, quan s'hagen resolt els recursos que poden presentar les diferents candidatures. El 19 de juliol es constituïran les dos cambres. La primera votació és la destinada a designar el president de cadascuna de les cambres. El mateix dia també s'elegirà la resta de membres de les meses del Congrés i el Senat. Una vegada quede constituïda la mesa del Congrés, el president de la cambra es traslladarà al palau de la Zarzuela per informar el rei dels partits que han aconseguit representació. A partir del 20 de juliol, el rei convocarà els líders de tots els partits (de menys a més) per sondejar-los sobre la investidura. Entre el 20 i el 25 de juliol han de crear-se els grups parlamentaris al Congrés. Si

hi ha acord entre les forces polítiques, el ple d'investidura podria fer-se, com a molt aviat, els dies 28 i 29 de juliol o bé el 2 i 3 d'agost. El candidat ha d'exposar el seu programa de govern, debatre amb els portaveus i, després, sotmetre la seua candidatura a votació. Si aconsegueix majoria absoluta (176 diputats), s'entendrà atorgada la confiança. En el cas que no hi arribi, es convocarà una segona votació 48 hores després en què ja n'hi haurà prou amb aconseguir una majoria simple: més vots a favor que en contra. En el cas que no aconsegueixca ser investit en aquest segon intent, es tramitaran successives propostes pel mateix procediment i si transcorren dos mesos a partir de la primera votació d'investidura i cap candidat ha obtingut la confiança del Congrés, caldrà convocar unes terceres eleccions que ningú, a hores d'ara, gosa plantejar.

I ARA QUÈ? Més enllà de la lectura territorial, a l'Estat espanyol el panorama és gairebé igual d'ingovernable que el del 21 de desembre. El PP no suma amb Ciutadans i el PSOE no suma amb Podem, i Albert Rivera i Pedro Sánchez ja han transmès que no avalaran l'actual presidenciable del PP. Rajoy ha apostat per "una coalició forta per quatre anys" i ha demanat que "si les altres forces polítiques no volen, almenys deixen governar qui ha guanyat, tot i que ho haja de fer en una situació de dificultat". Pablo Iglesias assumeix que serà a l'oposició. Rivera va trucar dilluns a Rajoy i a Sánchez, que li haurien recordat que no li correspon moure fitxa. Ningú vol sentir parlar de noves eleccions, però algú haurà de fer alguna cosa per evitar-les. ■